

Lucia
Olteanu

Livia
Rusz

ZÎMBÎȚI, VĂ ROG!

EDITURA ION CREANGĂ

8/22

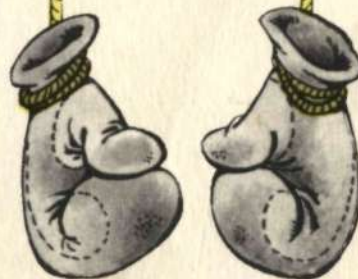
ZÎMBIT., VĂ ROG!

Scenariu :

Lucia Olteanu

Desene :

Livia Rusz

EDITURA ION CREANGĂ - 1973

Copii, acum vă iau cu mine într-o nouă poveste. Sînteți gata ? Ei bine, cine ghicește încotro se îndreptau atît de grăbiți Mac și prietenii săi ? N-o să mă credeți, dar mergeau să ia o doctorie. Rideți, pentru că n-ați auzit de VITAMINA VESELIEI, care nu se ia pe cale bucală, ci pe o altă cale... a Moșilor, la Parcul de distracții.

Acolo au întîlnit un fotograf. Nu-i nimic rău în asta, veți spune voi ! Ba este, pentru că n-aduce anul ce aduce ceasul, pardon, n-aduce anul ce aduce fotograficul. Omul nostru făcea fotografii trucate, adică un fel de fotografii păcăleală. Șoricelul Kiț s-a gîndit că un asemenea portret ar putea deveni un fel de doctorie „anti-pisică” sau mai bine zis „moartea pisicilor”.

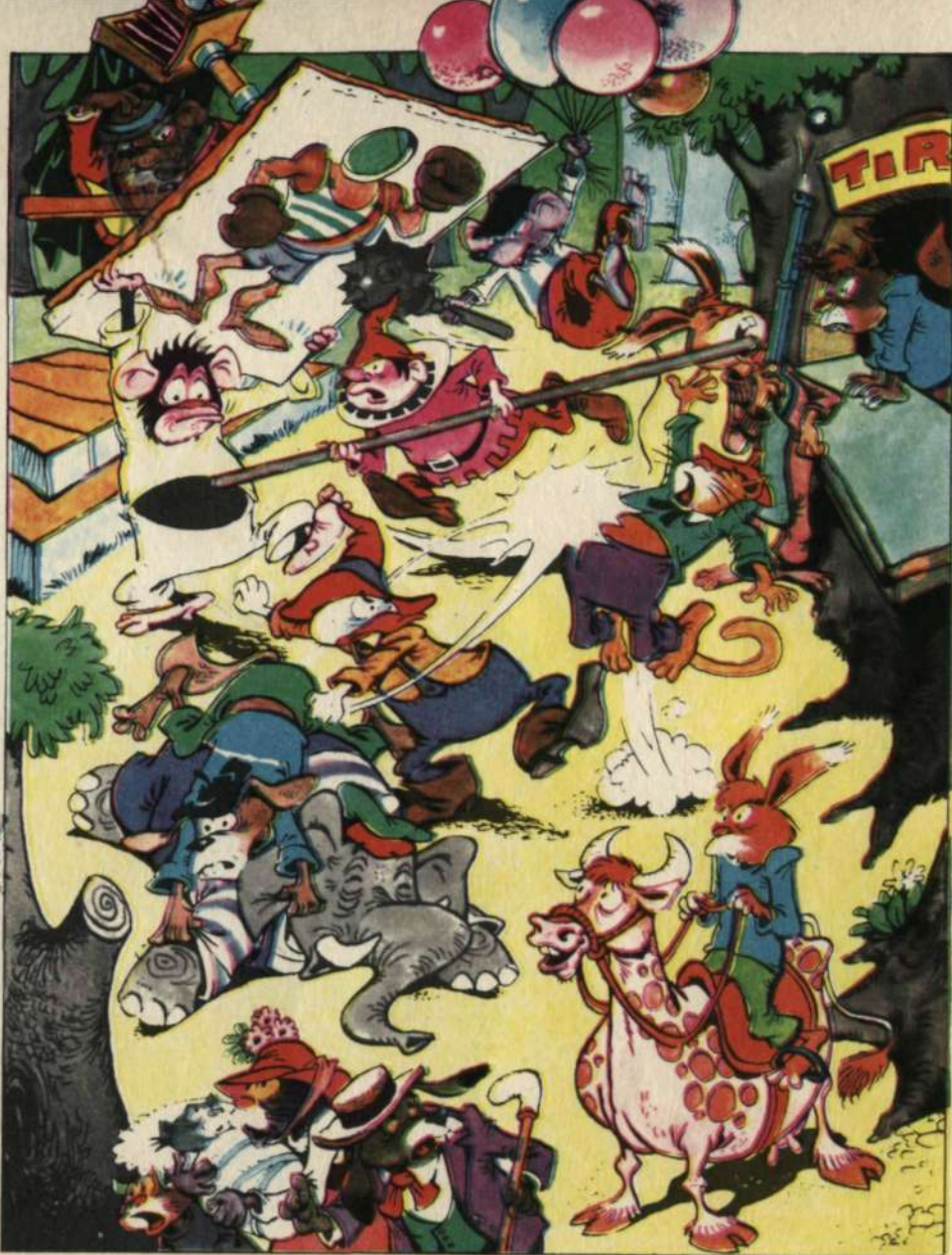
Că a avut dreptate vedeți și voi : familia Piscescu a și făcut o criză de „mordefrică”. Așa s-a născut IDEEA ! Mai bine zis pofta de a deveni nici mai mult, nici mai puțin, decât campioni mondiali la box.

Dar cum ? Aceasta era întrebarea. Maimuța Cocofifi le-a dat un mic exemplu. Iar Mac, devenit pe loc arbitru, i-a luat apărarea lui Kiț.

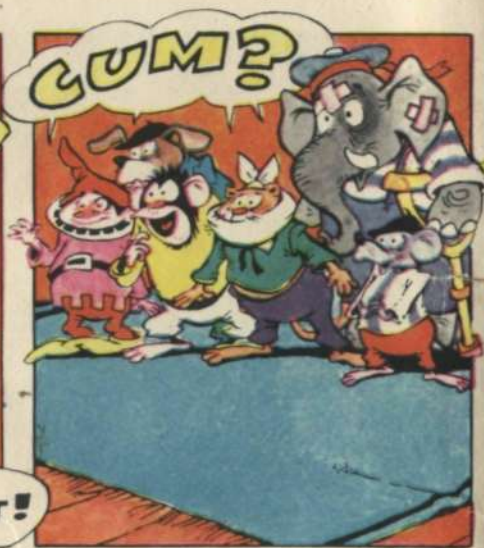
Și tot luîndu-și apărarea unul altuia,
a ieșit o bătaie...

Îmi cer scuze, un „meci” în care colaborau toate armele : și arc, și ghioaga, și halebarda, și chiar...
picioarele preaprostuților noștri prieteni.

Și astfel primul meci „amical” s-a încheiat cu un knock-out, adică un fel de ghiveci de Mac, cu puțin Kiț, cu mult elefant Toby și așa mai departe. Cam așa au intrat bătaușii noștri pe porta boxului.

După reparațiile capitale, rănilor li s-au vindecat, dar pofta de a se face boxeri, nicidecum. Întrebarea era însă : cum ? Și tot Măcușor a găsit soluția !

Dar, după ce a deschis gura, Mac a uitat ce voia să spună (se mai întâmplă și altora să le meargă gura mai repede decât mîntea). Cît nu s-a chinuit Cocofifi și ceilalți ca să-l ajute pe Mac să-și reamîntească ! Dar ideea a rămas pierdută, iar Mac s-a ales doar cu o durere de cap și a trimis-o pe Cocofifi să-i aducă un piramidon.

Numele farmacistului era foarte nostim, dar lung. Cum să-l țină minte pe dinafară biata maimuțică ? Voi, copii, ați putea ?

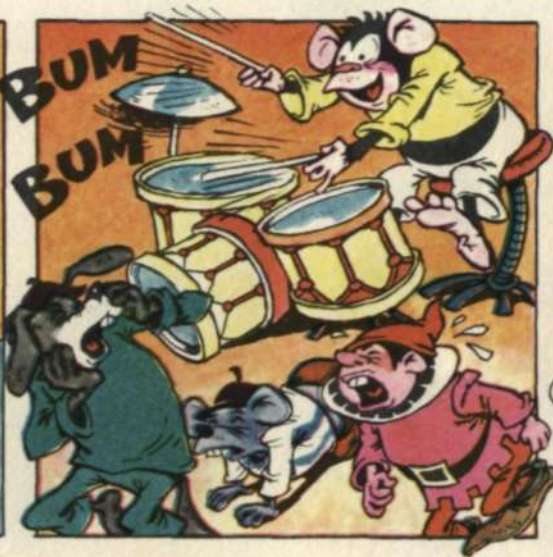
Și de la Piramidon la Frigideron și la Magnetofon, pentru Coci-fi nu a fost decît un pas. Vedeți în ce magazin a intrat ca să cumpere o doctorie pentru Mac ? Oare se pot pune comprese cu tobe, sau se pot face frecții cu mandoline, sau gargară cu acordeon ?

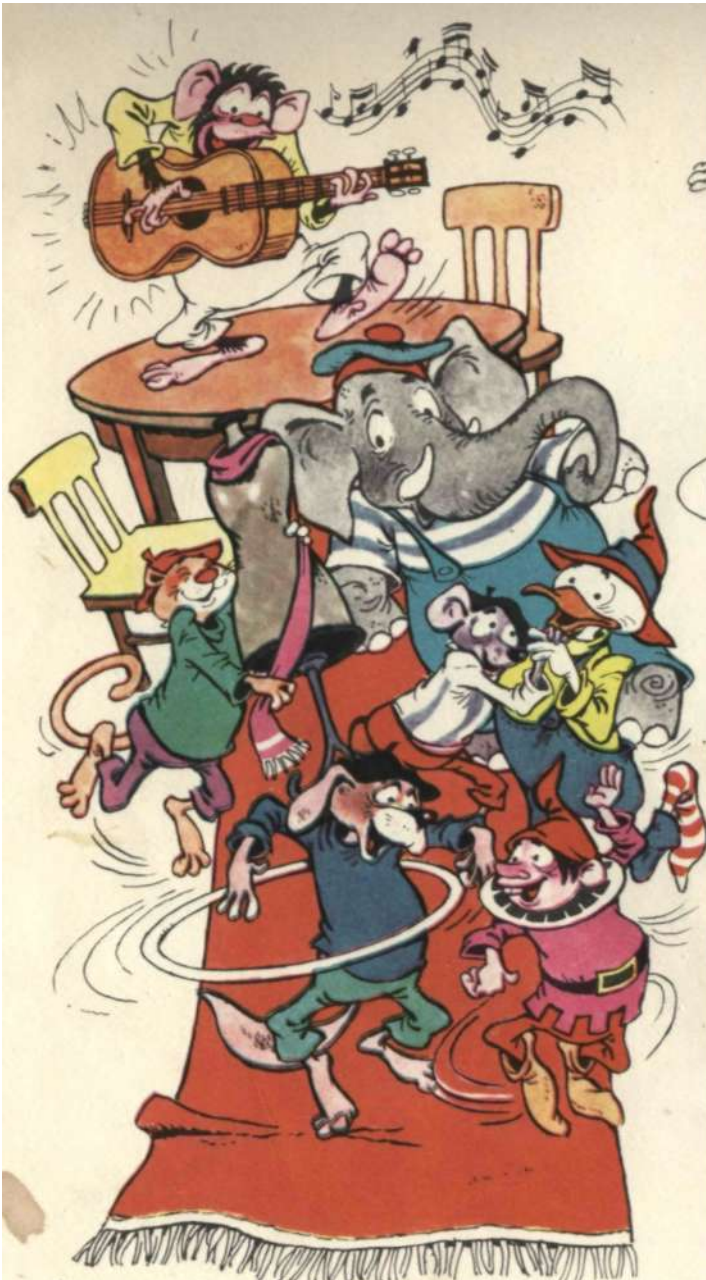
Voi nu știți că muzica este un medicament ? Da, vindecă supărarea, chiar și frica. Dacă ești singur acasă și ți-e frică, începi să cînti. Rezultatul : ori prinzi curaj, ori te sperii și mai tare. Dar, dacă ai pierdut ceva, ce cînti ? Dacă ai pierdut o idee (cum i s-a întîmplat lui Mac) atunci îi ceri părerea lui Măgărescu. Cît de tari erau medicamentele trimise de el lui Mac, nu știu, dar cît erau de mari, se vede.

Oho, ho, ce frică a tras Mac gîndindu-se că trebuie să înghită asemenea „pastiluțe”. Dar cînd a văzut un trombon în loc de piramidon, lui Mac i-a venit dintr-o dată o idee, nu cea pierdută, ci una nouă : s-o facă pilaf pe Cocofifi.

După tobă, Cocofifi a încercat „medicamentul” pentru cazuri mai grave : chitara electrică.

Dintr-o dată toți au început să danseze și dansul a adus veselie și veselie a limpezit capul și... Mac-ul.

Așa a regăsit Mac soluția prin care puteau deveni boxeri. A scris pe o listă titlurile cărților care trebuiau învățate pe dinafară : *Boxul și Macaroanele Spicul* ; *Boxul și Ciocolata Puterea ursului* și altele.

Acum să-i aplaudăm pentru cît de multe cărți au cumpărat.

Și trebuie să recunoaștem că au organizat foarte bine transportul cărților : elefantul Toby, ca mai plăpînd, stătea în balcon și prindea coletele azvirlite cu forță de vigurosul șoricel Kiț.

Și dacă aceste cărți au încăput atât de greu în casa lor mare, ne întrebăm cum aveau să intre în capul lor mic ?

„Metodele” de studiu erau diverse, iar Mac dădea și „note”.

Tot el a făcut un calcul, ca să afle în cit timp vor putea citi întreaga bibliotecă și a ajuns într-adevăr la un rezultat, după care tot Cocofifi i-a scos din incurcătură : le-a propus o metodă de a citi fără să citești.

Dragi elevi leneși, notați-vă și voi metoda, că-i foarte simpatică : te culci pe un maldăr cit mai mare de cărți, iar în vis, cunoștințele trec din carte direct în capul tău. Adică, cu alte cuvinte, te culci prostuț și te scoli profesor.

Și în noaptea aceasta, în care ideile haimanale urmau s-o ștergă din cărți și să intre în capetele unor leneși, i-a venit și lui Tărzănel poftă ca să se plimbe pe acoperiș, să-și sperie prietenii. Dar cine sapă groapa altuia cade... în butoiul cu apă.

Deși a răsărit soarele, nu am putea spune că s-a făcut lumină și în capul prietenilor noștri. Cunoștințele încă-păținate n-au vrut pur și simplu să-și schimbe domiciliul și au rămas în cărți. După această experiență nereușită, trebuie să recunoaștem că Mac et comp. s-au ales totuși cu ceva : cu un guturai și, mai mult cu o poftă nebună să-i „mulțumească” lui Cocofifi pentru metoda ei de învățat.

După toate peripețiile, ideea de a se face boxeri le-a rămas neclintită și, ca să-și realizeze acest vis, s-au adresat profesorului „Știe-Tot”. Răspunsul dat, pe cît părea de simplu, pe atît era de complicat. Care să fie cei trei A de care depindea boxul? Alifie? Aspirină? Sau Aritmetică? Este posibil, pentru că te ajută să socotești pumnii încasați.

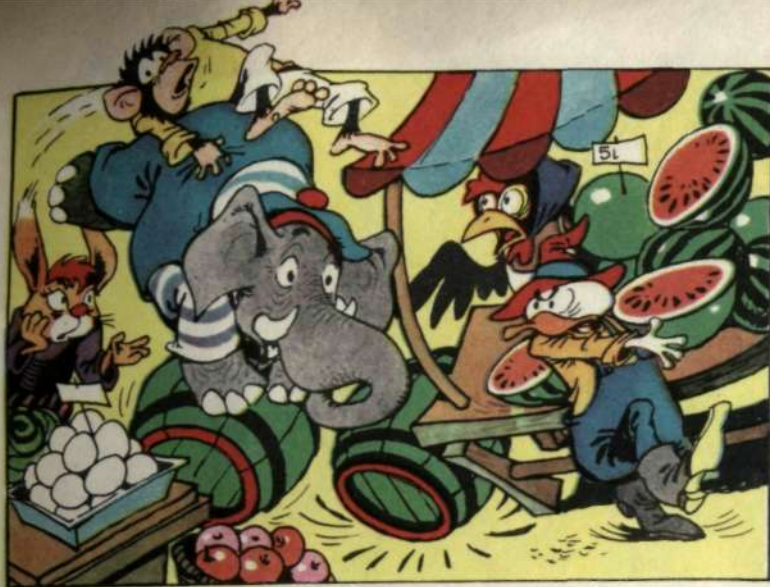
Spre invidia celorlalți, Cocofifi a ridicat prima mină, semn că știe să răspundă la întrebare. Abia ținându-și pantalonii, ea a strigat un cuvânt care, ce-i drept, începea cu A și mai ales era foarte, foarte urgent: „Afară! Dați-mi voie pînă afară!” și toți au lăsat nasul în jos, rușinați. Mac s-a simțit dator să salveze el situația. Ce părere aveți de răspunsul lui, copii? Pînă la urmă tot profesorul i-a scos din încurcătură.

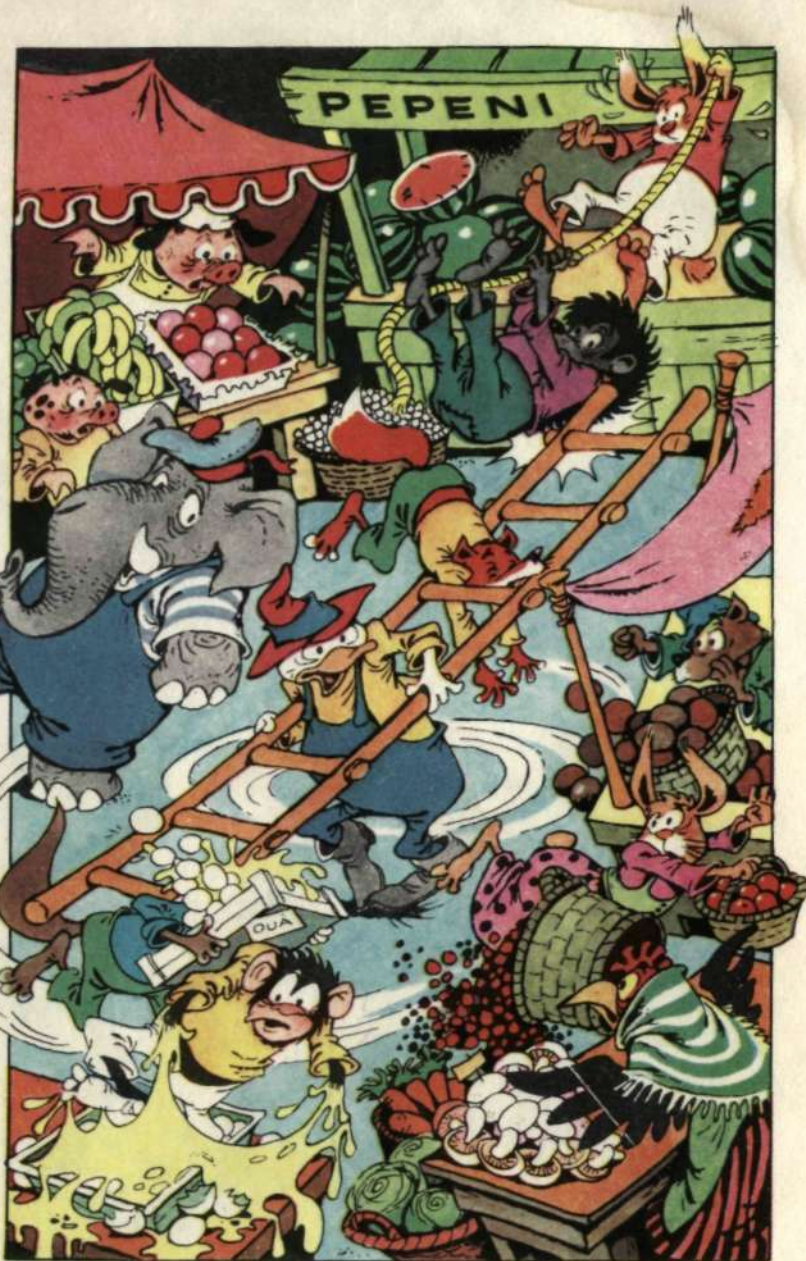
Cu ce avint au pornit să îndeplinească primul A (alimentație), vedeți și voi. După ce au cumpărat un milion trei sute de mii cinci sute șapte ciocolate și patru milioane nouă sute treizeci și opt de mii două sute două caramelle, au început să se întrebe dacă berea este sau nu un aliment. Elefantul Toby susținea că este.

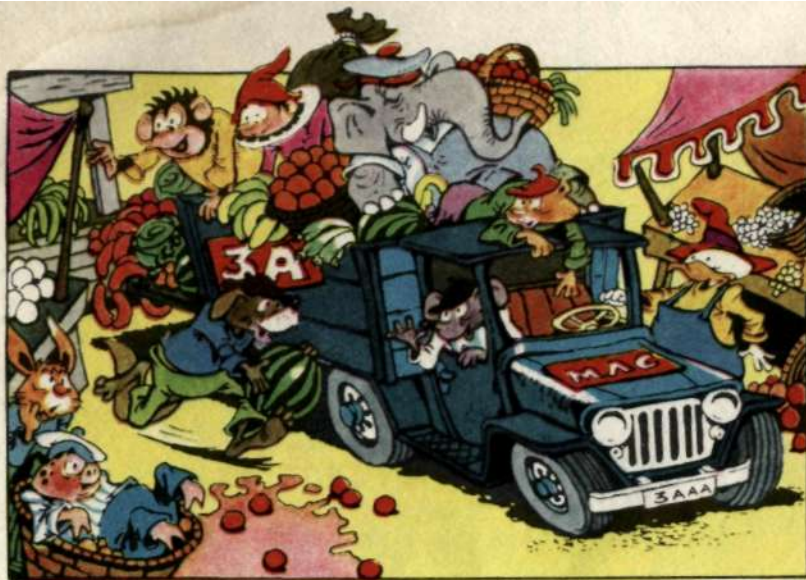
În calitate de expert, el a fost trimis să cumpere o bere dulce, caramel. Dar tot gustînd, a început să practice un sport nou : patinaj nu pe rotile, ci pe butoaie !

Cintind cit îl ținea gura și valsind pe butoaie, Toby a intrat în piață. Dar cite idei proaste nu conține un butoi cu bere, iertați-mă, un elefant plin cu bere ?

Una din ele ? Să joci fotbal cu pepeni. Iar în loc de poartă, poc ! tragi într-o ladă cu ouă ! Ce a ieșit ? Un fel de compot cu Mac, cu ouă, cu Cocofifi, cu cireșе și alte bunătăți.

Odată aprovizionarea făcută, a început prepararea bucatelor. Au căutat cărți speciale, ca să gătească doar ce se permite în regulamentul boxerilor. Au botezat felurile de mâncare cu nume boxerești : Boxuleți cu nuci, boxerolă cu cacao, bere Boxy-Boxy, boxon cu cartofi prăjiți, și așa mai departe (mai compuneți și voi).

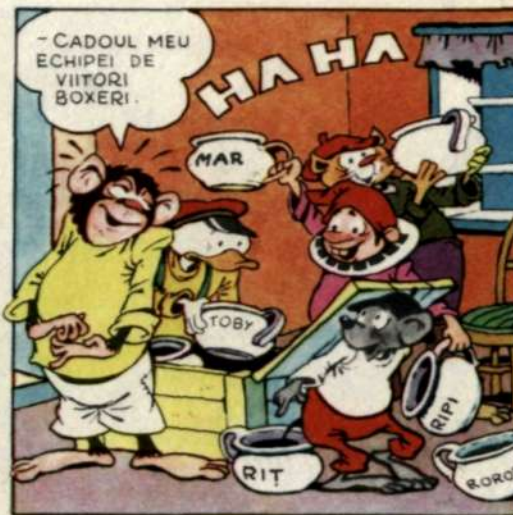
După un regim atît de sever, nu știu dacă li s-au dezvoltat mușchii, dar burticile o, ho, ho ! Așa se face că s-au hotărît să se facă boxeri de categoria foarte, foarte grea.

Primul A (alimentație) îndeplinit cu succes, viitorii boxeri au plecat să-l execute pe cel de-al doilea A (aer). Este drept că întâi s-au certat un pic. De fapt, nu era o ceartă, ci mai degrabă o luptă de idei. Unii susțineau să se ocupe de cei trei A deodată, iar alții susțineau să-i facă pe rînd.

Păreră lui Cocofifi a cîștigat, pentru că a fost expusă mai clar : „Ne ocupăm de alimente, atunci mîncăm ; nu respirăm, nu ne antrenăm . Ne ocupăm de aer, respirăm ; nu mîncăm, nu ne antrenăm. Ne antrenăm, nu mîncăm, nu respirăm”. Au plecat deci la o cabană în munți, să respire și iar să respire.

Maimuțica și-a adus un singur bagaj : o ladă plină cu atenții „stil Cocofifi”. Mac a și luat-o de urechi, pentru că pe olița lui în loc de Mac scrisese Mar apoi corectase și scrisese Mat.

Vedeți de câte milioane de ori a trebuit să scrie Cocofifi litera C, ca să n-o uite ? Și eleva noastră, ca să nu adoarmă, în timp ce-i desena pe cei 73 901 125 de C, spunea cu voce tare : „Cocofifi, cuc, cocoș, cămilă, cangur, cocișc, cameleon, ciine, căprioară, crocodil, cal, capră (voi cunoașteți nume de copii care să înceapă cu litera C ? Dar nume de orașe ?).

După ce și-au spart plăminii, țipind unii la alții, au început să respire. Mac le-a ținut chiar o cuvîntare, în care i-a sfătuit să soarbă aer și soare ca dintr-o ceașcă. Doar că trebuiau sorbite zilnic cel puțin 100 de cești. Iar aerul curat nu e Pepsi, se bea cam greu.

În prima dimineață, prietenii noștri au fost siliți să facă o modificare în program : în loc să înceapă cu exercițiile de respirație, punctul nr. 1 l-au format „strigăturile pitorești” ale celor treziți din somn. Cu toți se făceau că nu-l recunosc pe Mac și i se adresau cu alte nume de animale : măgar etc.

După ce au sorbit atîta aer oxigenat, plăminii li s-au prîmînit, dăr caracterele, ba. (Ce părere aveți de șmecheriile pe care le-a încercat Tărzănel la ridicarea greutăților ?)

Tocmai cînd erau gata să renunțe la gîndul de a se face pugiliști, trecu pe acolo un boxer în carne și oase. Trebuie să recunoașteți că întrebările puse campionului erau pline de respect, de inteligență și de sportivitate mai ales.

Copii, ați auzit și voi că noaptea ar fi un bun sfătuitor? După sfatul pe care i l-a dat Tărzănel, mă tot întreb : cine o mai fi scornit și minciuna asta ?

În noaptea cu pricina, marele profesor de box se plimba sub clar de lună și nu bănuia ce îi pregătea un boxer amator.

Planul i-a plăcut lui Romeo și, pentru că în orice secret este amestecată și o scrisoare, au compus și prietenii noștri una, apoi au pus-o într-o cutie poștală originală.

Ați înțeles ce mișelie au pus la cale ? Voiau să-și „cumpere” un profesor de box, ca să le dea lecții numai lor. Tărzănel și Romeo erau convinși că au pus mîna pe campionul Dum-Bum, dar „duce măgarul, nu știe ce duce”.

Și în noaptea de pomină, cite sacrificii n-au făcut pentru sport Tărzănel și Romeo ! Campionii în șmecherii au trebuit să ridice greutate, și ce greutate !

Profesorul a început să le dea chiar pe drum prima lecție de box : poc ! buf ! Bătut mă, Tărzănel a început să se vaiete, dar Romeo l-a consolată : „Nu mai plinge, Tărzănel, poartă-te mai sportiv, Dum-Bum nu ne bate, ne învinge, și asta e cu totul altceva !”

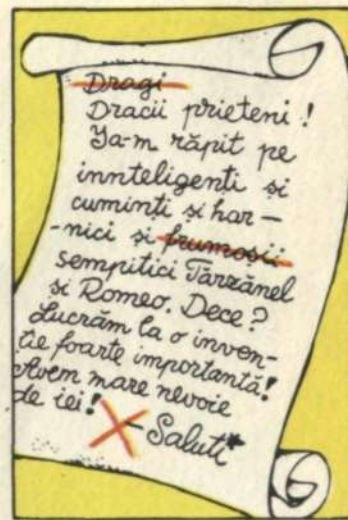
Dar sacul lor era plin cu surprize, în loc de Dum-Bum, o luaseră pe Vulpi, care imediat începu să le dea lecții de box cu umbrela în cap. (Capu face, capu trage !)

Dar cine n-are cap are picioare și idei culinare !

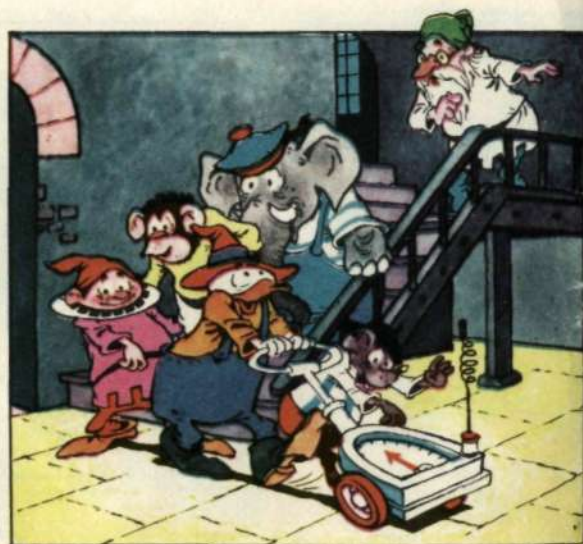
Cît n-au rugat-o pe Vulpi să-i ierte și să se întoarcă acasă, dar, în zadar.

Și, în timp ce Tărzănel și Romeo își primeau răsplata, să vedem ce s-a mai întâmplat cu ceilalți „boxeri”. Citind scrisoarea agățată de schiurile lui Cocofifi, ei au fost convinși că dintr-o greșeală Tărzănel și Romeo fuseseră confundați cu niște savanți și luați cu forța să colaboreze la o invenție.

Toți au început să le plingă de milă : auzi ce confuzie, Tărzănel și Romeo geniali ! Trebuiau salvați de urgență ! Dar cum ? Doar profesorul Știe-Tot îi putea ajuta.

Profesorul i-a întrebat prin ce calități se distingeau cei doi dispăruți. Destul de jenați, Mac și ceilalți au trebuit să recunoască : Tărzănel și Romeo aveau un singur talent, la compus minciuni. Atunci profesorul le-a dat un aparat, un fel de busolă, al cărui ac arăta nu punctul cardinal nord, ci te trăgea ca un magnet în direcția în care se găseau mincinoșii.

La început, aparatul se dovedi foarte capricios. Ba părea chiar beat. Acul lui arăta ba la stînga, ba la dreapta. Dar misterul s-a descoperit repede : lîngă aparat mergea o mică mincinoasă, care mereu își schimba locul, ba la stînga, ba la dreapta.

După ce au luat-o de urechi pe Cocofifi (căci despre ea era vorba), și-au continuat drumul. Dar aparatul a început din nou să emită semnale : „Pic ! Pic !” adică atenție, prin apropiere sînt niște mincinoși cam mari. Dar pe strada aceea dădeau un spectacol doi scamatori, iar scamatorii nu sînt mincinoși, sînt artiști. Oare se înșelase aparatul de descoperit minciuni ?

Aparatul avea dreptate : scamatorii erau chiar Romeo și Tărzănel. Ce nu-l învață nevoia pe om ! Mincinoșii noștri se făcuseră scamatori, ca să adune bani, pentru că Vulpi avea o poftă de mâncare nemaipomenită.

Mac și Cocofifi, ca să pună mina pe mincinoși, au început fără voie un număr grozav, alergări pe fringhia de rufe, cu obstacole și salturi în pantalonii întinși la uscat.

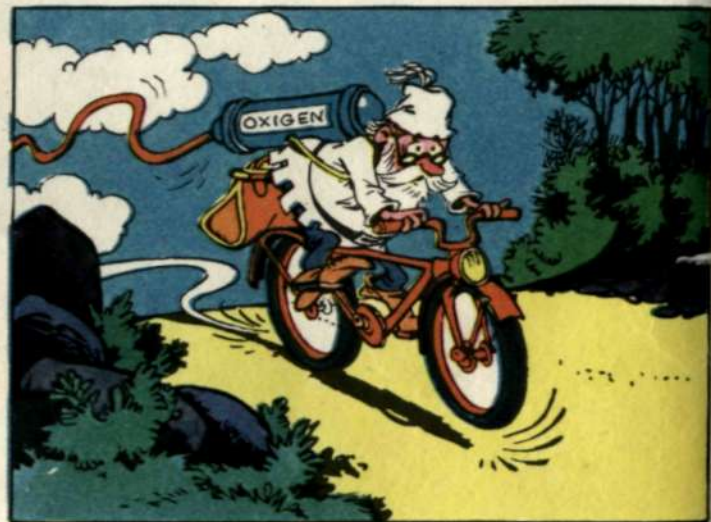
Pare a fi o vacă, dar nu e ; nu-i nici cal nărvaș, deși dă cu copitele ; nici cățel, deși face sluj. Ați înțeles și voi, copii, că această Lisette plină de buline nu-i decît un costum de carnaval, sau mai bine zis un sac cu minci-noși (în el s-au ascuns Tărzănel și Romeo).

După retragerea grăbită a „artiștilor”, trebuiau restituiți banii spectatorilor. Cum a înțeles Cocofifi să-i restituie, se vede ! A observat și aparatul anti-minciuni, care a început să fluiera de zor.

Mac goleşte un sac cu bani ? Nu, scutură o simplă maimuţică hoată, care a ascuns monezile în pantaloni. Iar mulţumirile pe care Cocofifi le-a adresat aparatului dovedesc încă o dată câtă dreptate a avut cine a spus că răzbunarea este arma prostului.

Şi pentru că fără aparat nu mai aveau cum să-i găsească pe Tărzănel şi pe Romeo, fu chemat în grabă profesorul Ştie-Tot.

„Pacientul” atît de puternic traumatizat avu nevoie de o operație în toată puterea cuvîntului.

Odată vindecat, operatul fu pus la probă. Mergea perfect, în direcția maimuței Ccofifi suna : „Pic ! Pic !” (Era un aparat delicat, pentru că făcea Pic ! Pic ! ca și cînd minciunile ar fi picurat – cînd, de fapt, trebuia să facă Poc ! Boc !) Acum își puteau continua drumul în căutarea celor doi prieteni dispăruți.

Cînd, în fața unei vile, aparatul făcu explozie (nu mai putea rezista la avalanșa de minciuni pe care o simțea în aer). Mac și ceilalți înțelesesă că au ajuns la destinație.

Prin lunetă, Măcușor o zări pe Vulpi. Părea o sărmană prizonieră legată în lanțuri.

De frica lui Vulpi, detectivii noștri s-au refugiat într-un coteț. Ce au descoperit acolo e secret.

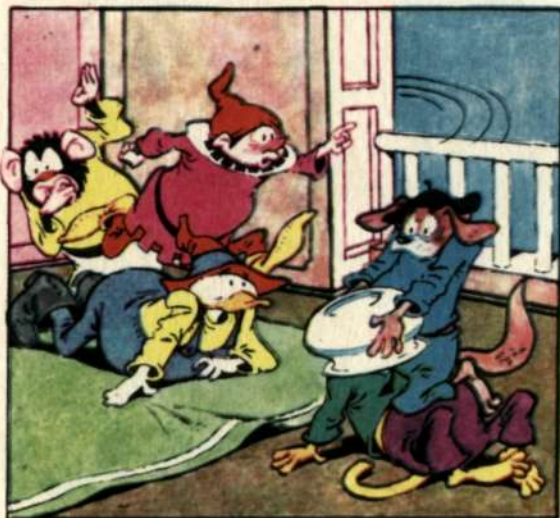
SÎNTEȚI SALVATĂ!
VĂ DUCEM
ACASĂ!

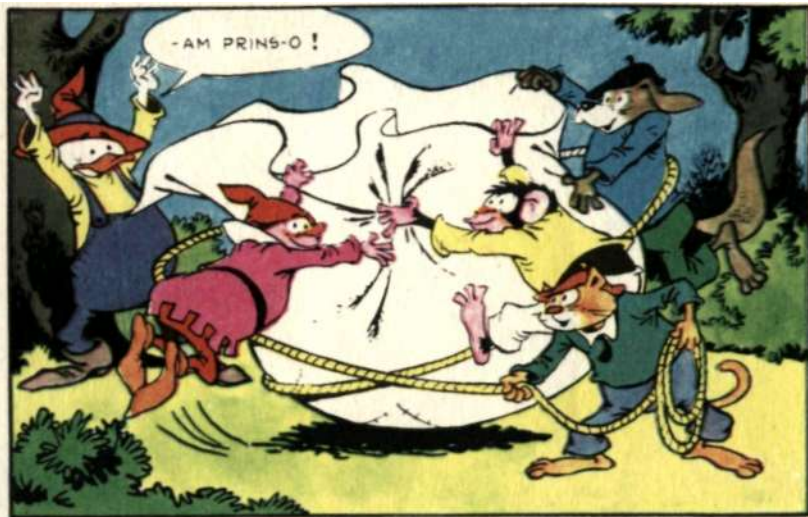
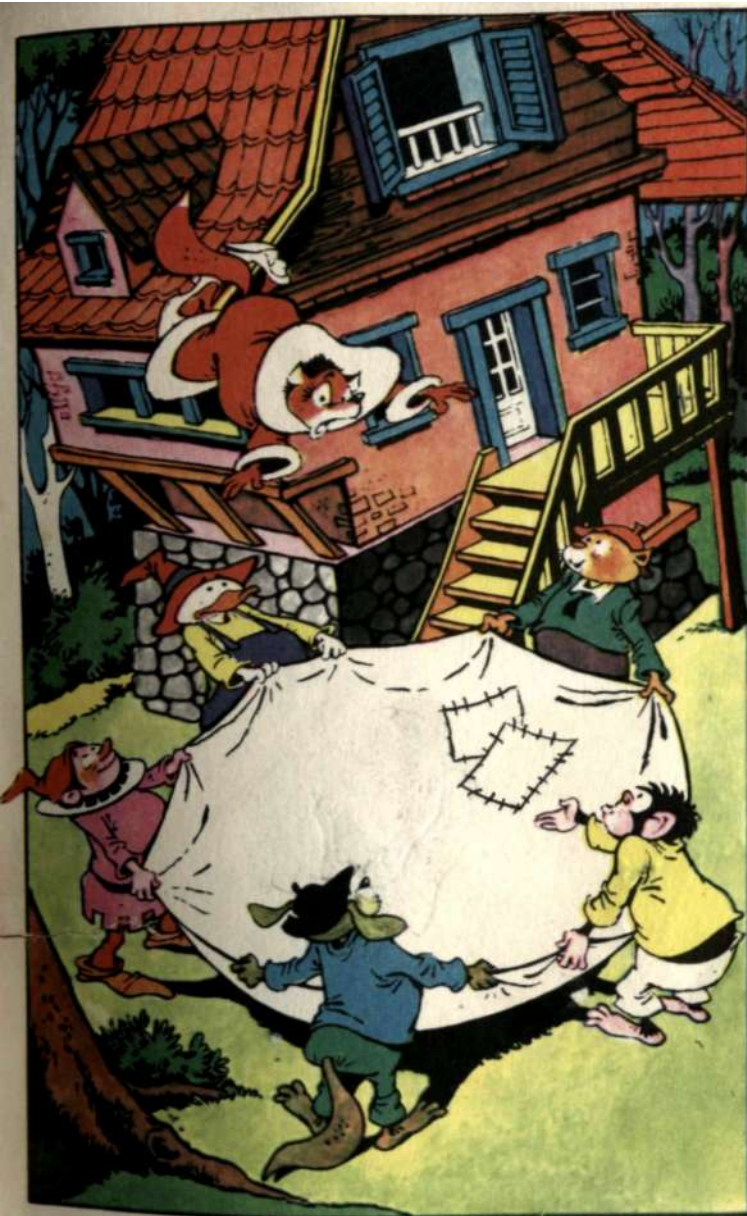
Cotețul, înveselit dintr-o dată, a început să joace o sirbă, să se dea peste cap, să zboare și să se desfacă în bucățele. Misterul : Mac îi descoperise pe Tărzănel și Romeo și începuse să le dea un mic aconto din ce li se cuvenea. Dar dacă îi bătea Mac, însemna că sînt din nou împreună, că au scăpat de singurătate și de persecuțiile lui Vulpi.

Cea mai mare bătaie de cap a avut-o însă Mac cu doamna Vulpi, care nu voia să fie salvată.

Știți, ei îi plăceau foarte mult romanele și filmele polițiste și situația de răpită o făcea să se simtă ca-n filme.

Și așa, cu chiu cu vai, au salvat-o cu forța.

BINE AȚI
VENIT!

-ASTA E INVENTIA LOR.
O SCRISOARE PLINA
DE MINCIUNI SI DE
GRESELI DE ORTO-
GRAFIE!

-TĂRZĂNEL, HAI SĂ NE
FACEM, BAIETI DE
TREABĂ, CE ROȘT MAI
ARE SĂ FOLOSIM
PRAFUL PENTRU PLÎNS.

-VREAU ȘIEU SĂ PLÎNG
O DATĂ ÎN VIAȚĂ ȘI NIMENI
NU MĂ CREDE!

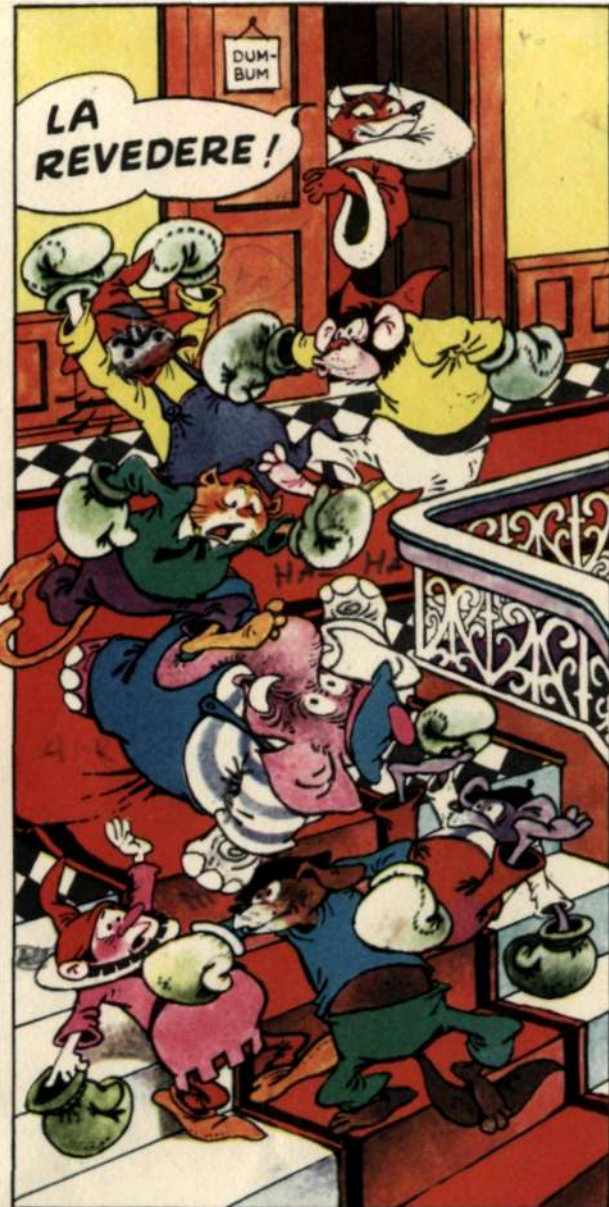
Revederea a fost udată bine cu lacrimi, dar lacrimi de bucurie. (Citiți cu atenție ce-și strigau unii altora.)

Acasă la Dum-Bum, pe Mac îl aștepta o mare surpriză. Boxerul se antrenă într-un chip original : ca să poată lovi cu destulă forță în sacul de nisip, asculta o placă cu vocea lui Vulpi, care-i cerea un cadou. Este lesne de înțeles de ce Dum-Bum, când s-a văzut din nou cu pacostea de Vulpișor pe cap, a simțit nevoia să-l invite pe Mac la o partidă de box, ca să-i mulțumească.

Și i-a mulțumit ! Ce să-i faci, așa-i în viață ! Turtit și plisat cum a scăpat Mac din pumnii lui Dum-Bum, era fericit că a descoperit secretul succesului în box : ca să-ți faci knock-out adversarul, trebuie să fii enervat.

Si . . . în materie de enervare Mac și prietenii săi sînt doctori. Dacă își taie nasturii de la paltoane sau își ascund cîte un pantof, dacă își pun sare în prăjituri sau își trimit scrisori cu praf de strănutat, asta o fac doar din spirit sportiv, se enervo-antrenează. Așa se încheie povestea despre cum au vrut și n-au putut să se facă boxeri Mac și prietenii săi. Pa !

Lector : IOANA RICUS
Tehnoredactor : GĂRAJĂU ELENA

Apărut : 1973. Comanda nr. 202. Tiraj : 88 000. Broșate :
83 000 + legate 1/1 5 000.

Lucrarea executată sub comanda nr. 2879 la Oficiul Economic
Central „Carpați”, Întreprinderea poligrafică „Bucureștii-Noi”,
str. Hrisovului nr. 18 A, sectorul 8, București

